

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gminy *Bialkowce* i *Bogdanówka*. w obwodzie złoczowskim, obowiązały się po wieczne czasy dla założenia spółnej szkoły w Bialkowcach, na ofiarowanym na cele szkolne gruncie gminnym pod Nr. 32 wystawić najdalej do 1. września 1866 budynek szkolny z pomieszczeniem nauczyciela, i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiąć porządku szkolne, płacić na posługacza szkolnego roczne pauszale w kwocie 8 złr. w. a., na opał szkoły dodawać rocznie 6 kóp i 15 okłotów słomy, a nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi, który będzie oraz pełnił służbę diaka za wynagrodzeniem w kwocie 10 złr. 68 c. w. a., płacić rocznie 124 złr. 90 c. w. a. gotówka, dodając mu do tego 21 mierzyc i 38 kwart zboża w ziarnie; nadto odstąpić mu do użytku część wspomnianego gruntu rozległości 600 sążni kwadratowych, reszta zaś 100 sążni kwadratowych tego gruntu ma być użyta na założenie szkółki drzew owocowych. Nakoniec zapewniły jeszcze rzeczono gminy roczne pauszale w kwocie 2 złr. w. a. na opędzenie drobnych wydatków szkoły.

Okazana temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku podniesieniu szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 11. marca 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ludwik *Dobrzański*, kapitan pierwszej klasy przy szpitalu garnizonowym we Lwowie, przepiesiony został na stan spoczynku z charakterem majora ad honores.

Ministryum finansów mianowało radcę finansowego przy dyrekcji finansowej w Czerniowcach Hugona *Pramberger* radcą finansowym i przełożonym, a inspektora podatkowego w Przemyślu Augusta *Hinze* sekretarzem finansowym przy administracji podatków we Lwowie.

Ustawa z 24. marca 1865

względem rozszerzenia ustawy z 28. grudnia 1864, (N. 97 D. u. p.) co do dalszego trwania podwyższenia podatków, stempli i należności, do czerwca 1865 włącznie; ważna dla całego państwa.

Z przyzwoleniem obudwu izb Mojej Rady Państwa uznaje za stosowne rozporządzenie co następuje:

Art. I. Ustawą z 28. grudnia 1864 (N. 97 D. u. p.) zarządzone dalsze trwanie podwyższenia podatków, stempli i należności w ciągu miesięcy stycznia, lutego i marca 1865 rozszerza się na miesiące kwiecień, maj i czerwiec 1865.

Art. II. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi finansów. Wiedeń, 24. marca 1865.

Franciszek Józef, m. p.

Arcyksiążę *Rainer*, m. p. Plener, m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Baron *Ransonnét*, m. p.

Ustawa z 23. marca 1865

względem redukcji pożyczki w srebrze z 2. maja 1864, ważna dla całego państwa.

Z przyzwoleniem obudwu izb Mojej Rady Państwa uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

Art. I. Ściągnięcie tych 4,077.000 złr. obligacji pożyczki w srebrze z 2. maja 1864, które jeszcze muszą być umorzone dla przeprowadzenia redukcji tej pożyczki do sumy 62.500.000 złr. ma nastąpić w ciągu roku 1865.

Art. II. Potrzebne do tego środki pieniężne mają być wzięte z tych wpływów, które na podstawie ustawy finansowej na r. 1865 wydać się mającej, będą nabyte w drodze publicznego kredytu.

Art. III. Komisya Rady państwa do kontroli długu państwa jest upoważniona resztującą kwotę w sumie 3,615.000 złr. obligacji pożyczki zwrotnej z 8. listopada 1864, natychmiast kontrasygnować.

Art. IV. Minister finansów ma polecenie wykonać niniejszą ustawę.

Wiedeń, 23. marca 1865.

Franciszek Józef, m. p.

Arcyksiążę *Rainer* m. p. Plener m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Baron *Ransonnét* m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. marca.

W pruskiej izbie deputowanych toczyła się 23go b. m. znowu bardzo zwawa debata nad kwestyą *reorganizacji armii*. Minister wojny *Roon* oświadczył: Trzyletni czas służby był zawsze ustawą i pozostanie nią, dopokąd nie zmieni jej zgodna uchwała czynników prawodawczych. Trzyletni czas służby nie jest żadną osobliwością reorganizacji; ten czas służby potrzebny jest do wykształcenia armii. Nie niszczy on landwery, lecz wyrabia ją. Zarzucają nam brak zaufania. Brak zaufania jest dość uzasadniony. Rząd przywiązuje rozstrzygającą wagę do wotum izby nad wnioskami sprawozdania. Jeżeli te wnioski zostaną przyjęte, wie rząd dokąd zmierza izba: jestto rozszerzenie władzy izby a uszczuplenie praw konstytucyjnych korony. Radzono nam złożyć teke ministerstwa. Król niema zaufania do partyi większości, ministerstwo innej partyi nie posiada zaufania izby. Jeżeli ministerstwo pozostaje, czyni to tylko z uczucia obowiązku. Żądają rozwiązania izby. Rząd zna i cenę organizację stronnictw izby, i wie, że przy terażniejszym stanie rzeczy mała jest nadzieja pomyślnego skutku w obec tej organizacji. Zależać to będzie od przyszłości, czy rząd znajdzie środki do wystąpienia przeciw organizacji stronnictw. Panowie próbujecie, jak dalece uda wam się rozszerzyć pretensye izby. Rząd trzymał się do tej chwili konstytucyi i jeszcze się jej trzyma. Naszym niezmiennym zamiarem jest naprawić stan zakłócony; do tego musicie podać nam rękę. Jeżeli odmówicie, natenczas nie będzie już szło więcej o kwestyę prawa, lecz o kwestyę egzystencyi. Teraz wybierajcie!" — Przemowa ta wywołała wielkie wzburzenie. *Virchow*, który zabrał głos potem, mówił, że groźba ministra wojny zdaje się wskazywać zamiar naruszenia konstytucyi ze strony rządu. *Simson* przedstawiał, że niepodobna milczeć w obec groźby ministra wojny i przystępywać do obrad nad budżetem w takim duchu, jak minister finansów przedstawia prawo budżetowe. Na to oświadczył *minister wojny*, że niegroził on wcale; rząd nie chce uczynić samowolnego kroku. Dalsze debaty odłożono na dzień następny.

Doniesienia telegraficzne z *Mnichowa* z 22go b. m. zapewniają, że wkrótce ma być przedłożony sejmowi związkowemu *ba-warsko-saski wniosek względem Księstw nadelbiawskich*. Pogłoska ta rozszerzyła się zaraz po powrocie posła austriackiego do *Mnichowa*. Także *wirtemberska* izba deputowanych zajmowała się na posiedzeniu swym z 23go b. m. sprawą Księstw. Uchwaliła ona 77 głosami przeciw 5, że wcielenie Księstw i wszelkie przywłaszczanie sobie prawa tamże ze strony Prus byłoby naruszeniem prawa, i że wszystkie państwa związkowe, uznające prawa związku, są obowiązane wystąpić czynnie w obronie praw Księstw nadelbiawskich.

Na posiedzeniu *angielskiej izby wyższej* z 23go b. m. przedłożył *Earl Russell* zawiadomienie gabinetu amerykańskiego względem wypowiedzenia traktatu wzajemności, i zapewniał, że stosunki obudwu państw nie wzniesają żadnej obawy. Ameryka ma zupełne prawo do wypowiedzenia traktatu, ale później odnowi go może ze zmianami. W końcu wspomniał *Lord Russell*, że nazajutrz miał *Sir Bruce* pojechać do *Washingtonu*. — *Izba niższa* zezwoliła na obwarowanie miasta *Quebecku* w *Kanadzie* 275 głosami przeciw 40, a *Lord Palmerston* zapewniał, tak jak *Lord Russell* w izbie wyższej, że pokój nie będzie zakłócony. — Dnia 24go b. m. przybył do *Londynu* Król belgijski.

Petersburgska gazeta niemiecka odpiera zarzuty gazety *moskiewskiej*. Honor i interes Rosyi — powiada — nie są angażowane w sprawie Księstw. Żądanie gazety moskiewskiej, ażeby Rosya przybrała stanowczo postawę, nie jest uzasadnione, ponieważ groźba bez zamiaru prowadzenia wojny byłaby bezskuteczną. Zresztą przekonana jest gazeta niemiecka, że pojedyncze kroki rządu rosyjskiego u mocarstw niemieckich odniosą pożądany skutek. *Journal de St. Petersburg* ogłasza okólnik księcia *Gorczakowa* o zdobyczach w centralnej Azji, w której dowodzi potrzeby ich, i powiada, że Rosya nie szuka powiększenia i zawikłań, które musiałby tamować postęp w własnym państwie.

O *stosunkach greckich* przyniosła *Independance belge* wielce niepokojące wiadomości. Partya rewolucyjna pod przewodnictwem *Bulgarsa* połączyła się z członkami byłego ministerstwa *Miaulis* przeciw terażniejszemu rządowi, a mianowicie przeciw hr. *Sponneck*, na którego zdają się składać prawie wyłącznie odpowiedzialność za anarchiczne stosunki kraju. Nawet prezydent ministrów *Kanaris* miał się przyłączyć do tej partyi i wystąpić przeciw swoim kolegom w długim do Króla wystosowanym memoriale. Wszyscy oczekują jakiejś katastrofy; powaga Króla znikła zupełnie. Już na kilku punktach kraju odzywa się okrzyk: „Rzeczpospolita albo śmierć!“ Jeźliby partya *Bulgarsa* dostała się do steru, nastąpiłyby także zawikłania na grecko-tureckiej granicy, na co zwracają już

uwagę także mocarstwa opiekuńcze, do których udawano się już, jak słyhać, z prośbą, ażeby zapobiegły wybuchnięciu zgubnej eksploxyi. — Najświeższy telegram z Aten z 18. marca donosi: Obiegają pogłoski o nowych zmianach gabinetu. Z powodu panującego wzburzenia i obawy rozruchów przeciągają silne patrole po mieście; wojsko jest w koszarach skonsygnowane. Przed mianowaniem Kumendurasa naradzał się Król z reprezentantami mocarstw opiekuńczych. Reprezentant Anglii nazwał system Sponecka zgubnym; francuzki zalecał ministerstwo z polityków umiarkowanych; rosyjski milczał. — Prowincye są spokojne.

Urzędowe doniesienia z Algierji potwierdzają, że agitacya w pewnej części Kabylji staje się coraz groźniejszą. Ostra pora roku przeszkadza operacyom wojskowym, i musiano ograniczyć się na obsaczeniu znajdującego się w górach ogniska powstania, ażeby przeszkodzić przynajmniej rozszerzeniu się jego na równinie.

Budżet wojenny.

VIII.

Pułki jazdy tak teraz są zorganizowane, iż w razie formacyi na stopie wojny, pułk każdy zostawia szwadron, kadry ludźmi i końmi inne szwadrony na stopie wojny kompletuje, wymienia ludzi słabszych, starsze konie i remonty, tak iż inne szwadrony każdej chwili w pełnym komplecie do boju wystąpić mogą. Wielka to korzyść podnosząca bitność jazdy, korzyść prawdziwie nieoszacowana.

Szwadron w tyle pozostawiony, przybiera w ówczas nazwę szwadronu zakładowego, kompletuje się remontami i urlopnikami, i ma zadanie dostarczać kompletu własnemu pułkowi w czasie kampanii.

Ażeby zaś doskonała ta organizacya utrzymać się mogła, różnica między kompletem wojennym a pokojowym musi być nie wielka.

Dziewięć do dziesięciu ludzi jest tu cyfrą właściwą, gdyż szwadron zakładowy przy ciężkiej kawaleryi 4. a przy lekkiej 5. szwadronom kompletu dostarczać ma, a prócz tego sam znaczną liczbę ludzi słabszych, rekonwalescentów i t. p. wydzielać z siebie musi.

Obecnie komplet pokojowy wykazuje w stosunku do kompletu wojennego różnicę ośmiu ludzi przy ciężkiej a 10. przy lekkiej kawaleryi, różnica ta jest więc zupełnie właściwa.

Nowy regulamin jazdy, bez żadnych form pedantycznych, z prostotą swych ruchów, żwawością przechodów, elastycznością formacyi i z wyraźnem dążeniem do wzbudzenia w broni elementu zaczepnego tak iżby drugą stał się naturą, jest jednym z najlepszych przepisów w swoim rodzaju. Lecz i nauka ekwitacyi i taktyka w takim jest staraniu u obecnych dowódców jazdy, iż upoważnia do zupełnej spokojności na przypadku ważniejszych wypadków.

Koń i jeździec poddani są trenowaniu, ćwiczą się ciągle w przewycięzaniu trudności, jeźdźcy przyzwyczajają się do pewnej samodzielności i wzbudza się w nich zmysł rozpatrywania się w różnych położeniach.

Jak każdy jeździec z osobna, kształcone bywają całe oddziały w sposób odpowiedni.

Dłuższe marsze nawet większych oddziałów jazdy w przyspieszonej nierzłości, przewycięzanie znacznych przeszkód, ćwiczenie się w niezliczonych kombinacyach służby bezpieczeństwa, idą ciągle na przemięty, wzmacniają siły jeźdźca i konia, a pomimo tego pochłaniają mały tylko stosunkowo procent materyału.

W ten tylko sposób jazda może być w stanie przebyć ogromne dystanse, które działają daleko sięgające, dziś czynią koniecznym; bez zbytecznego przesilenia, w ten tylko sposób konie niezmuęczone dojść mogą do punktu, w którym właściwe spotkanie się poczyna.

W skutek takowego wykształcenia lekka jazda jest w stanie odznaczyć się w zwiadach i w niespodzianych napadach.

Pan referent wydziału sądzi, iż zdanie o nazbyt wielkim komplecie jazdy ciągle staje się głośniejszem i powszechniejszem, i powołuje się na rozkazy przy budżetach na rok 1862 i 1864, w których żądano zmniejszenia jazdy. Zaprzeczyć nie można iż rezonowanie na wielki komplet jazdy stało się modą, a za modą idą na oślep.

Porównanie z jazdą francuzką na stronnicy 36. relacyi nader jest nieszczęśliwe.

Remontowanie we Francyi znacznie się podniosło w ostatnich 20 latach, i naszemu nie wiele ustępuje; o komplecie jazdy francuzkiej mówićbyśmy wcale nie powinni, bo komplet ten przewyższa nasz o bardzo wiele.

Jazda francuzka w komplecie pokojowym równa się jeździe naszej w komplecie wojennym, licząc w to zakłady nasze. Na przypadek wojny Francya wyrusza w pole z 60.000 jeźdźcami, a 25.000 zostawia w zakładach.

Tylko doskonałość naszego materyału, spotęgowana nowem wykształceniem i będąca do spiesznej dyspozycyi w skutek wybornej organizacyi, może zrównoważyć szalę na naszą stronę.

Pan referent wnosi przy kawaleryi zredukowanie kompletu o 5383 ludzi i 4928 koni; na to powiedziec możemy odwołując się do wyjaśnień naszych o stosunkach kompletu jazdy, iż tym sposobem jedna z najniższych stron naszych więcej jeszcze osłabionaby została, i rząd popełniłby grzech śmiertelny, gdyby na to zezwolił.

Monarchia Austryacka.

Złoczów, 27. marca. (*Nabożeństwo dziękczynne.*) Tutejsza rada miejska przyjęła uczuciem wdzięczności dla Najwyższego za wyzdrowienie Jej Cesarzew. Mości Arcyksiężniczki *Gizeli Ludwiki Maryi*, urządziła w tutejszym rzym. kat. kościele parafialnym na dniu 24. b. m. uroczyste nabożeństwo dziękczynne. Udział publiczności był *powszechny*. Rada gminna nadała wyraz temu uczuciu ludności miasta, uchwalając pierwotnie odprawienie modłów błagalnych o wyzdrowienie cesarskiego dziecięcia, i doczekała się tego szczęścia, że mogła na podstawie nadeszłych wiadomości uspokajających zamienić je w solenne nabożeństwo dziękczynne, na którym oprócz *licznie zgromadzonej* publiczności znajdowały się wszystkie władze cywilne i wojskowe i młodzież szkolna.

Wiedeń, 24. marca. (*Rozbiór praw finansowych na rok 1865 i 1866.*) Na ostatniem posiedzeniu izby deputowanych rozbierno wniosek hr. Vrintsa względem skróconego traktowania praw finansowych na rok 1865 i 1866, i wniosek ten w skutek opinii wydziału finansowego przejściem do porządku dziennego usunięty został. Obie więc izby rady państwa przystąpią do szczegółowego rozbioru budżetu na rok 1865. Jeżeli rozbiór będzie tak szczegółowy, i jeżeli obejmować będzie wymazania, które wydział finansowy poczynił z własnej swej samowoli bez przychylenia się rządu, w takim razie nie masz widoku, ażeby prawo finansowe przed końcem pierwszego półroczia 1865 roku uchwalone być mogło, zwłaszcza iż za czternaście dni nastąpią ferja świąt wielkanocnych dla izby deputowanych. A jednak z uwagi, iż i budżet na rok 1866 rozbierny być ma, że sejmy z tamtej strony Litawy zwołane być mają, a ściślejsza rada państwa ważnemi projektami do praw zajmować się ma, przyspieszony rozbiór budżetu nader był pożądany, z tego to powodu wniosek hr. Vrintsa zuyto popierany być musiał przez tych, co starają się o odbudowę Austrii, o wzmocnienie życia konstytucyjnego i o ulepszenie materyalnej pozycyi państwa i jego poddanych. Rząd jednak nie upatrywał ani zwycięztwa w przyjęciu tego wniosku, ani też porażki w jego odrzuceniu, gdyż wniosek ten zupełnie był samodzielny od rządu niezawisły, jak to hr. Vrints na ostatniem posiedzeniu wyraźnie oświadczył. Rząd jednak nie może żałować, iż wniosek ten uczyniony był, i że był przedmiotem rozbioru, bo wniosek ten spowodował najprzód wydział finansowy do spieszniejszego załatwienia budżetu, a następnie dać rządowi sposobność oświadczenia, ile z budżetu i pod jakimi warunkami wymazane być może; sądzimy nawet, iż izba przy rozbiórze szczegółowym znajdzie jeszcze sposobność zastanowienia się nad potrzebą spieszniejszego załatwienia budżetu. Rząd jednak najwyraźniej przeciw temu protestować musiał, jakoby przez wyjątkowe traktowanie budżetu szczegółowego rozbioru uniknąć chciał. Konstytucyjny rząd nasz nie ma powodu obawiania się walki parlamentarnej rozbioru, dziś nawet życzyć sobie musi, ażeby się rozbiór szczegółowy rozpoczął i ażeby rząd miał sposobność wyjaśnienia zdania swego co do tych rozdziałów budżetu, które Wydział finansowy bez współudziału rządu załatwił. W obec życzenia powszechnie się objawiającego o zwiększenie źródeł zarobku i zysku, rozszerzenie konsumeyi, gwoili spieniężenia należytego niezaprzeszczonych bogactw gruntowych, w obec powszechnego przekonania, że oszczędności i wymazania w budżecie do tego nie doprowadzą, życzyć sobie wypada, ażeby izba zdolna ocenić stosunki państwa i przyczyniła się do spieszego załatwienia prawa finansowego w zgodzie i harmonii z rządem, ażeby i inne wiszące kwestye, odnoszące się do materyalnego położenia państwa, pod rozważę wzięte być mogły.

Budżet na rok 1866 przekazano do rozbioru wydziałowi z 36 członków złożonemu. Odezwały się wprawdzie głosy przeciw traktowaniu budżetu podnosząc, iż tym sposobem sejmom z tamtej strony Litawy odjęty będzie najważniejszy przedmiot do rozpraw i sejmy te niejako w stanie zaoicznym pozostawione będą. Lecz przeciwko temu słusznie powiedziano, iż w obec ważnych zadań, nad którymi ściślejsza rada państwa zastanawiać się ma, rozprawy nad budżetem na rok 1866 do roku 1867, przeciągnąć się mogły, i że kwestya zgody z Węgrami w tym nawet razie załatwionaby być nie mogła, gdyby sejm dziś już zwołany został. Nie masz żadnej konstytucyjnej przeszkody przeciwko rozbiorowi budżetu na rok 1866 a odsuwając ten rozbiór nie ułatwiłoby się zgody z Węgrami, zgoda ta i owszem większe jeszcze przedstawiałaby trudności.

Wiedeń, 25. marca. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy Pan przyjmował przedwczoraj relacye ministrów. — Książę Wirtembergski Filip z małżonką przybył tu z Pragi wczoraj o godz. 4. popołudniu. — Najjaśniejszy Pan będzie pojutrze udzielał audyencye. Wczoraj o godz. 2. popołudniu odbyła się rada ministeryalna pod prezydencyą Arcyksięcia Rainera.

Jutro będzie wieczór recepcyjny u pana ministra spraw zagranicznych. Przedwczoraj przybył tu z depezsami rosyjski radzca stanu Baron Knorring.

Ces. mexykański poseł pan Th. Murphy miał zaszczyt być przyjętym przez Najjaśniejszego Pana dn. 20. b. m. i wręczyć Mu insygnia nowo utworzonego mexykańskiego orderu orła dla Najjaśniejszego Pana i Jego ces. Wysokości Nastepey tronu.

Dnia 22go b. m. umarł w Tryeście kontradmirał baron Le-wartowski.

(*Sprawy parlamentarne.*) Wydział do obrady nad wnioskiem barona Riese-Stallburga względem uwolnienia nowych budowli od

podatków wybrany został po zamknięciu plenarnego posiedzenia w dniu 22go b. m. Wybraui zostali: Dr. Fleckh, Dr. Giskra, Dr. Offner, Dr. Riehl, Br. Korb, Dr. Albert Eder, Dr. Ryger, Ernest Schneider, Br. Riese-Stallburg. Wydział obrął szefem Dr. Alberta Edera, jego zastępcą Dr. Offnera, a sekretarzem Dr. Riehla.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 24. marca.)

Na ławie ministrów obecni pp. *Schmerling, Burger, Hein*. Po odczytaniu protokołu i przedłożeniu kilku wniesionych exhibitów ogłosił prezydent rezultat dokonanego na ostatniem posiedzeniu wyboru sekretarzy. Wybrani są: Mogilnicki, Hermann, Wekauer, Juzyczyński, Popassu, Eyre, Hann i Heyss. Z porządku dziennego przystąpiono do wyboru wydziału finansowego dla budżetu na rok 1866. Kartki do głosowania rozdano według kolei poimiennej. O godzinie 11¹/₄ przerwano posiedzenie dla skrutynium; o godz. 2. ogłoszono następujący rezultat: Głosów było ogółem 175, absolutna większość 88. Wybrani zostali: Stummer (169), Doblhoff (166), Tasehek (165), Winterstein (164), Giskra (163), Kaiserfeld (161), Van der Strass (161), Brestl (161), Grocholski (159), Herbst (159), Wohlwend (158), Brinz (157), Eichhoff (155), Pratohevera (142), Eugeniusz Kinsu (107), Schindler (105), Eiselsberg (102), Ingram (101), Kirchmayr (99), Skene (98), Bachofen (94), Aldeanu (93), Simanowicz (93), Stamm (92), Berger (91), Hagenauer (91), Kuziemski (91), Tomar (91), Wurzbach (90), Demel (90), Kuranda (90), Alexani (89), Teutsch (88). Przystąpiono do powtórnego wyboru jeszcze trzech członków. Głosujących było 171, absolutna większość 86. Tylko *Hopfen* otrzymał 86 głosów. Prócz tego najwięcej głosów mieli: Rechbauer (81), Lohninger (80), Steffens (79), Streit (78), między którymi odbyto ściślejszy wybór, przy którym wybrani zostali Streit i Steffens. Późem zamknięto posiedzenie. Przyszłe posiedzenie zapowiedziano na poniedziałek. Na porządku dziennym: Narady nad budżetem na rok 1865.

Rosya.

(Choroba epidemiczna) w Petersburgu rozszerza się ciągle między uboższymi klasami. Szpitale nie wystarczają na pomieszczenie ciągle napływających chorych. Z tego powodu musiano chwycić się środków nadzwyczajnych. Rada nadopiecznika urządziła w zabudowaniu fabryki Alexandrowskiej szpital na 600 łóżek. Ministerjum wojny odstąpiło radzie dobroczynności publicznej koszary na urządzenie szpitali a najwyższa władza medycyna przydzieliła do tychże 30 chirurgów. Z porównania spisu chorych z zimy 1863—1864 i 1864—1865 pokazuje się na peryod bieżący nadwyżka 8901 chorych. Skarb państwa wyznaczył 116.000 r. sr. na obrócenie koszar pułku izmańłowskiego na szpitale. Magistrat na urządzenie innego szpitalu wydał 60.000 r. sr. To wszystko jednak jeszcze nie jest dostateczne.

Kronika.

(Pierwsze ogólne Towarzystwo urzędników Monarchii austriackiej) ku wzajemnemu ubezpieczeniu zapomogi na wypadek słabości i ubezpieczeniu życia, którego statuta już otrzymały zatwierdzenie e. k. ministerstwa stanu, liczy obecnie, kiedy Towarzystwo jeszcze nie rozpoczęło właściwej cz. nności, już przeszło 4000 członków, a wydziały jego czynne są we wszystkich krajach monarchii, by Towarzystwu przysporzyć jak najliczniejszych uczestników. We Lwowie liczy Towarzystwo już przeszło 160 członków; deklaracje przystąpienia do Towarzystwa przyjmuje e. k. radca finansowy p. Jeitelles codziennie o godzinie 1-j po południu.

(Zygmunt Sidorowicz) młodzieniec pełen talentu, poświęcający się sztuce malarskiej, któremu gmina miasta Lwowa, (jak w swoim czasie domosiliśmy) przeznaczyła stypendyum rocznych 500 złr. dla dalszego wykształcenia się w swoim zawodzie, kształci się obecnie w Wiedniu w tamtejszej akademii sztuk pięknych, gdzie przyjęty został do wydziału malarstwa historycznego. Najnowsze studia jego, które mieliśmy sposobność oglądać, dowodzą nadzwyczajnego w krótkim przeciągu czasu (od października r. z.) postępu, i świadczą nie tylko o szybkim rozwijaniu się tego pięknego pełnego nadziei talentu, ale oraz o gorliwej pracy, bez której wszelkie wydoskonalenie się jest niepodobnem.

(Nowe stowarzyszenia.) Wys. e. k. namiestnictwo pozwoliło na założenie we Lwowie 2 izraelskich stowarzyszeń dobroczynnych: Adas Jeschuren i Achawas Reim, mające na celu wspierać podupadłych i chorych e. k. członków swoich, a w razie śmierci grzebać ich przyzwoicie.

(Przemysł prasowy we Lwowie.) Z końcem 1864 r. było we Lwowie 14 drukarni (między temi 8 izraelskich), 4 litografie (prócz rządowych); 1 miedziorytnia, 17 zakładów fotograficznych, 19 księgarni (między temi 14 antykwarni), 3 wypożyczalnie książek, 4 handle przedmiotów do sztuki należących, nareszcie 27 kramów z ordynaryjnemi obrazkami i książkami do nabożeństwa.

(Generalny inspektor) e. k. nprzyw. g. lic. kolei Karola Ludwika pan Kajetan Köb, odbywając podróż inspekcyjną przybył tu 24. b. m.

Wydział Towarzystwa dobroczynności ma zaszczyt donieść do wiadomości publicznej, że dochód z odbytej na dniu 23. lutego r. b. loteryi fantowej połączonej z balem maskowym na dochód Zakładu sierót Śej Heleny, fundacyi Heleny księżnej Ponińskiej, wynosił po straceniu wydatków sumę 2313 złr. 25 c. w. a.

Wydział składa przytem najczulsze dzięki Paniom, które raczyły zająć się urządzeniem rzeczonej loteryi, jako też szanownej publiczności, która wsparła jego dobroczynne zamiary.

We Lwowie, dnia 24. marca 1865.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 25. marca. Im bardziej zbliża się pora siewu tem trudniejszym jest odbyć na nasze zapasy zboża, które jak zapewniają się na prowincyi o wiele znaczniejsze jakby sądzić można. W handlu zbożem panuje zupełna cisza a Galicya wschodnia szczególnie cierpi na tej stagnacyi, której powodem są głównie poślednie gatunki przeszłego roku zebrane. Wywóz żyta i pszenicy z obwodu tarnopolskiego do Dukli i Nowego Sącza, o którym wspominaliśmy w ostatnich naszych sprawozdaniach, trwa jeszcze ciągle, ale na całość nie wywiera najmniejszego wpływu i należy do handlu drobnego. Ustaty już także małe przesyłki z zachodnich obwodów Galicyi do Prus, i nawet z Tarnowa nie w tygodniu ubiegłym nie wywieziono. Loco Lwów płacono pszenicę 160 \mathcal{E} wagi po 5 złr. 20 c. do 30 c. cięższych gatunków poszukiwano na potrzeby miejscową ale ich nie było. Jęczmień lżejszej wagi dawano po 2 złr. 80 c. cięższych gatunków, które także byłyby znalazły odbyć do naszych browarów podobnie nie było wcale. Żyto zebrano szybko po cenach notowanych przez komisaryat targowy i płacono korzec po 3 złr. 20 c. do 30 c. Owies (100 \mathcal{E} wagi) płacono loco Lwów po 2 złr. 10 c. do 15 c. transito 1 złr. 80 c. W handlu ten artykuł nie ma żadnego znaczenia. Ziemiaki płacono korzec po 2 złr. 80 do 90 c.; w obwodzie tarnowskim a szczególnie w Dębicy, Czarny i Tarnowie blisko o 1 złr. taniej. Nasienia rzepaku, koniezu i lnu wysłano zład 31 cet. do Bielska, i 531 cet. do Wrocławia. Bobu wysłano tylko kilka cetnarów do Krakowa. Tutejszych wyrobów mącznych wywieziono 17 cet. do Jarosławia, 115 cet. do Przemyśla, i 18 cet. do Rzeszowa. Pomędzy młynami jest konkurencya ponieważ czestokroć młyny lwowskie i Tarnowskie wysyłają jednocześnie do tych samych miejsc. Hreczki wysłano 181 cet. do Wrocławia, grochu 289 cet. do Myślowic, 101 cet. do Krakowa. Przesyłki wełny wynosiły 133 cet. do Wrocławia i 97 cet. do Bielska. Lnu, konopi i pakul wysłano 791 cet. do Wrocławia i kilka pomniejszych partii do północnych Czech, a między temi 293 cet. do Pragi i 11 cet. do Kollina. Dowóz kos do Lwowa trwa ciągle i w tygodniu ubiegłym nadeszło tu około 2300 cet. przeznaczonych do wywozu przez Brody do Rosyi. Była rześnego i opasowego przeznaczonych do Lipnika i Florisdorf, zapowiedziano we Lwowie 950 szt. i w Przemyślu 70 szt. a tak sprawdziły się dawniejsze domysły nasze co do powiększenia się transportów. Przesyłki trzody chlewnej wynosiły około 1700 szt. z których wielką część wysłano z Dębicy i Słotwiny.

Zaleszczyki, 19. marca. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

Czortków	Miejsce targu:											
	Hussiatyn		Jazłowiec		Kopyczyńce		Mielnica		Zaleszczyki			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluta austriacka												
Mec pszenicy . . .	2	77	2	30	2	75	1	80	2	15	2	.
„ żyta . . .	2	7	1	20	1	75	1	40	1	55	1	50
„ jęczmienia . . .	1	40	1	20	1	50	1	10	1	50	1	40
„ owsa	95	1	.	.	85	.	60	1	5	.	80
„ hreczki . . .	1	92	1	40	1	55	1	50	1	30	1	50
„ kukurudzy . . .	2	20	1	80	2	15	2	.	2	15	1	75
„ ziemiaków	80	.	80	.	85	.	61	1	.	1	.
Cetnar siana . . .	1	35	1	40	1	80	1	30	1	70	1	60
„ wełny
„ nasienia koniezu
Sąg drzewa twardego . . .	8	25	8	.	6	50	8	.	10	.	7	.
„ miękkiego . . .	7	25	.	.	5	50	7	.	7	.	.	.
Funt mięsa wołowego	10	.	10	.	10	.	10	.	9	.	8
Mas okowity	45	.	.	.	50	.	42	.	36	.	40

Rada administracyjna zachodniej kolei czeskiej, dyrekcya kolei Buschtchradzkiej i rada administracyjna galicyjskiej kolei Karola Ludwika zniżyły ceny przewozu przedmiotów przeznaczonych z Austrii na wystawę do Dublina lub Szczecina.

Potrzebne wyjaśnienia udzielają izby handlowo-przemysłowe monarchii.

Ostatnia poczta.

A t e n y, 18. marca. *Brailas* z Korfu został mianowany ministrem spraw zagranicznych.

K o n s t a n t y n o p o l, 18. marca. Kurszyd Basza przybył tu z Alexandrii z misją w sprawie kanału sueckiego. Porta chce odłożyć rozstrzygnięcie aż do powrotu Bulvera. Raport Osmana Baszy był niepomyślnym dla pana Lessepsa. Mehemed Basza, generalny gubernator z Damaszku, ma być przeniesiony do Kordystanu, a miejsce jego zajmie gubernator Rejrutu, Kurszyd Basza. Z Teheranu przybył drugi poseł z Kokou, przeznaczony do Stambułu.

